

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΒΑΓΙΑΣ

ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ-ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΣΚ 1

Η ιστορία διαδραματίζεται νησί της Αίγινας στις αρχές του καλοκαιριού.

Παραδείγματα από το κείμενο:

1. – Ναι, Λίνα μου, για εμένα η Αίγινα είναι το πιο ωραίο νησί. Σελ.13
2. Πάμε και εμείς στην Αίγινα. Σελ.15
3. Τα σχολεία είχαν κλείσει και οι μητέρες είχαν ετοιμάσει τις καλοκαιριάτικες αποσκευές. Σελ.11
4. Θα περάσουμε μαζί το καλοκαίρι... Σελ.15 με 16

ΑΣΚ 2

Η Νικόλ δούλευε προσωρινά κοντά σε έναν μεγάλο ψυχίατρο, τον καθηγητή Σπακ και είχε τελειώσει σπουδές ψυχολογίας. Η ειδική της αποστολή ήταν να βρει πληροφορίες για έναν ασθενή της που είχε χάσει την μνήμη του.

ΑΣΚ 3

Η Νικόλ και τα παιδιά αποκόμισαν σημαντικές πληροφορίες για τον Χανς Σουλτς από την επίσκεψή τους στην κυρία Μαρία, την πεθερά του Γιάννη Χαλδαίου. Πρώτον έμαθαν ότι ο Χανς είχε κλέψει όλες τις λίρες που είχε κρατήσει η κυρία Μαρία κατά την διάρκεια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Επίσης, κυρία Μαρία τους έδωσε ένα σημειωματάριο στον Χανς που είχε πληροφορίες για την τοποθεσία του θησαυρού. Ήταν, δηλαδή, ένας χάρτης θησαυρού.

ΑΣΚ 4

Ο θησαυρός της Βαγίας ήταν οι λίρες της κυρίας Μαρίας που είχαν κλαπεί από τον Χανς. Η Νικόλ και τα παιδιά είχαν έναν “χάρτη θησαυρού”. Σε αυτόν τον χάρτη απεικονίζονταν ένας ναός και μια δεξαμενή. Επίσης, ο Χανς είχε γράψει λέξεις πάνω στο χαρτί, και στα ελληνικά και στα γερμανικά. Όταν τα παιδιά θα έβρισκαν τον θησαυρό σκόπευαν να τον δώσουν στην κυρία Μαρία.

ΑΣΚ 5

Η πρώτη αποτυχημένη προσπάθεια των παιδιών για την αναζήτηση του θησαυρού ήταν στην Παλιαχώρα. Με βάση τα στοιχεία που είχαν βρει στο σημειωματάριο του Χανς αποφάσισαν να πάνε στην Παλιαχώρα, όπου υπήρχε ο Ναός της Επισκοπής με ένα πηγάδι μέσα στο ιερό και ο τάφος του Αγίου Νεκταρίου. Δυστυχώς η επίσκεψή

τους δεν είχε αποτέλεσμα. Η δεύτερη αποτυχημένη προσπάθεια ήταν στο Ελάνιον όρος, το πιο ψηλό βουνό της Αίγινας. Εκεί υπήρχε ένας αρχαίος ναός αφιερωμένος στον Δία και μια δεξαμενή. Ούτε εκεί, όμως βρήκαν τον θησαυρό.

ΑΣΚ 6

Τελικά τα παιδιά αναζήτησαν και βρήκαν τον θησαυρό στον ναό της Αφαίας, τον οποίο είχαν επισκεφτεί νωρίτερα στο βιβλίο. Στον χάρτη ο Χάνς είχε ζωγραφίσει μια δεξαμενή, έναν ναό και είχε γράψει ελληνικές και γερμανικές λέξεις. Με την βοήθεια όλων αυτών των στοιχείων η Λίνα κατάλαβε την κρυψώνα του θησαυρού, δηλαδή, τον ναό της Αφαίας. Τα παιδιά και η Νικόλ, επειδή ήθελαν να πάρουν τον θησαυρό και να τον επιστρέψουν στην κυρία Μαρία, έπρεπε να περάσουν απαρατήρητοι από τους φύλακες. Για αυτό έκαναν έναν αντιπερισπασμό για να μπορέσει ο Αλέξης να πάρει τον θησαυρό κρυφά.

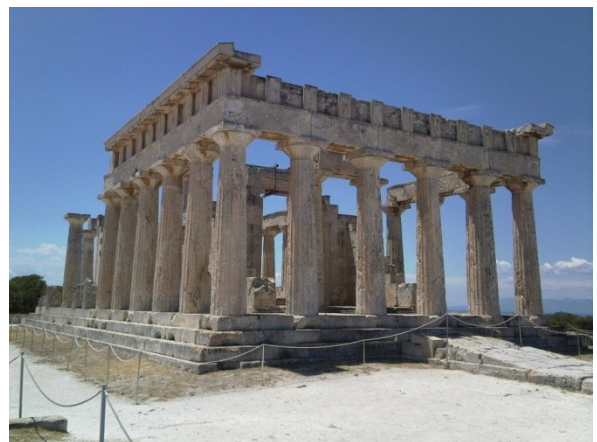
ΑΣΚ 7

ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΦΑΙΑΣ

Ο Ναός της (Αθηνάς) Αφαίας βρίσκεται στην Αίγινα, στο ιερό αφιερωμένο στην ομώνυμη θεότητα. Βρίσκεται σε ύψος 160 μέτρων στην ανατολική πλευρά του νησιού. Στα 500 περίπου π.Χ. πάνω στα ερείπια παλιότερου ναού χτίστηκε ο καλύτερα διατηρημένος σήμερα στην Ελλάδα αρχαϊκός ναός, ο ναός της Αφαίας στην Αίγινα. Ο

προηγούμενος ναός, που ήταν κτισμένος στο ίδιο ακριβώς σημείο, είχε ανεγερθεί περίπου στο 600 π.Χ. και καταστράφηκε από πυρκαγιά γύρω στο 510 π.Χ. Ήταν ναός περίπτερος, δηλαδή είχε γύρω γύρω μια σειρά κίωνων, και ήταν πώρινος. Στη στενή πλευρά είχε 6 κίονες και στη μακριά 12. Τα κατεστραμμένα από την πυρκαγιά μέλη του καταχώθηκαν για να κατασκευαστεί το άνδρηρο πάνω στο οποίο ανεγέρθηκε ο νέος ναός.

Αρχιτεκτονική

Ο ναός είναι δωρικός περίπτερος, με 12 μονολιθικούς κίονες (εκτός από τρεις που έχουν σπόνδυλους) στις μακρές και 6 στις στενές πλευρές. Στηρίζεται σε κρηπίδα τριών βαθμίδων, έχει πρόδομο και οπισθόδομο με δύο κίονες εν παραστάσι και σηκό που χωρίζεται σε τρία κλίτη που σχηματίζονται με δύο δίτονες κιονοστοιχίες. Η είσοδος βρισκόταν στην ανατολική πλευρά. Η στέγη του ναού είχε κάλυψη από πήλινη κεράμωση κορινθιακού τύπου. Οι διαστάσεις του ναού στο στυλοβάτη είναι 13,77 επί 28,81 μ. και είναι κατασκευασμένος από τοπικό πωρόλιθο.

Γλυπτά

Το άγαλμα της Αφαίας

Μέσα στο παλιότερο ιερό στο σηκό του, βρισκόταν το λατρευτικό άγαλμα της Αφαίας κατασκευασμένο από ελεφαντόδοντο που στερεωνόταν σε ξύλινο πυρήνα. Στο νέο ναό, το άγαλμα, που προφανώς σώθηκε από τη φωτιά, τοποθετήθηκε και πάλι στο σηκό του ναού, στη ΒΔ γωνία του, πάνω σε λίθινο βάθρο, που σώζεται μέχρι σήμερα. Το λατρευτικό άγαλμα της θεάς από ξύλο και μάρμαρο, που κατασκευάστηκε συγχρόνως με το ναό, τοποθετήθηκε στη μέση, πάνω σε βάθρο, ίχνη του οποίου επίσης σώζονται.

Αετώματα

Το θέμα και των δύο αετωμάτων ήταν οι μυθικές εκστρατείες στην Τροία, στις οποίες είχαν διακριθεί Αιγινήτες ήρωες. Στο ανατολικό αέτωμα, πάνω από την κύρια όψη του ναού, απεικονίζεται η παλαιότερη εκστρατεία, με τον Ηρακλή

εναντίον του βασιλιά της Τροίας Λαομέδοντα, στην οποία έλαβε μέρος ο Τελαμών, γιος του Αιακού. Στο μέσο εμφανίζεται η Αθηνά ως θεϊκός ρυθμιστής του αγώνα. Στον τοξότη της δεξιάς κερκίδας, που φορά τη λεοντοκεφαλή, αναγνωρίζεται ο Ηρακλής, ενώ στην αριστερή γωνία του αετώματος ο θνήσκων πολεμιστής είναι ο βασιλιάς της Τροίας Λαομέδων, που έχει πληγωθεί θανάσιμα από τα βέλη του Ηρακλή. Αναγνωρίζουμε επίσης τον Πρίαμο, γιο του Λαομέδοντα και μελλοντικό βασιλιά της Τροίας.

Στο δυτικό αέτωμα αποδίδεται η νεότερη εκστρατεία εναντίον της Τροίας, ο γνωστός Τρωικός πόλεμος, κατά τον οποίο ο Αίας, γιος του Τελαμώνα και εγγονός του Δία, υπήρξε ο σημαντικότερος αιγινήτης ήρωας, ενώ διακρίθηκαν επίσης ο Τεύκρος και ο Αχιλλέας, επίσης απόγονοι του Αιακού. Και πάλι η Αθηνά στέκει στο μέσο του αετώματος. Στον πολεμιστή αριστερά της Αθηνάς αναγνωρίζουμε τον Αίαντα, ενώ στα δεξιά στέκει ο Έκτωρ. Οι τοξότες στην αριστερή και δεξιά κερκίδα είναι ο Πάρις, ο γιος του βασιλιά Πριάμου, με βαρβαρική ενδυμασία, και ο Τεύκρος, ο αδερφός του Αίαντα. Φαίνεται ότι το δυτικό αέτωμα απηχεί την αισθητική του 6ου αι., ενώ το ανατολικό αέτωμα, με τη μεγαλύτερη κινητικότητα των μορφών, παραπέμπει στις αρχές του 5ου αι.

Χρωματιστοί «Αιγινήτες»

PHOTO COURTESY STIFTUNG ARCHÄOLOGIE, MUNICH

Εάν υπάρχει μία μεγάλη απόδειξη για τη χρωματική διακόσμηση των αρχαίων γλυπτών και των αρχιτεκτονικών στοιχείων των οικοδομημάτων, αυτή προέρχεται από τον ναό της Αφαιάς στην Αίγινα. Σε μερικά μέρη του θριγκού, στα γλυπτά των αετωμάτων και στα ακρωτήρια της στέγης, τα οποία ήταν από παριανό μάρμαρο, το χρώμα διασώζεται ως σήμερα παρέχοντας σπουδαίες πληροφορίες για τη μορφή που είχαν τα μνημεία στην Αρχαιότητα. Κόκκινο για την

απόδοση των λοφίων και των κranών που φορούν οι πολεμιστές των αετωμάτων, κόκκινο και για το αίμα που ρέει από τις πληγές, γαλάζιο στα κράνη και στο τύμπανο του αετώματος πίσω από τις μορφές. Και επιπλέον, διακόσμηση όλων των επιφανειών με σχέδια που αποδίδουν τις ενδυμασίες των πολεμιστών και άλλα χαρακτηριστικά.

ΑΣΚ 8

Ο Μύθος της Αφαίας

Η Αφα ή Αφαία δεν είναι άλλη από τη Βριτόμαρτη ή Δίκτυνα. Αυτή λοιπόν η Βριτόμαρτη ή Δίκτυνα ήταν κόρη του Δία και της Κάρμης. Η Κάρμη ήταν κόρη του Εύβουλου και εγγονή της Δήμητρας. Ο Δίας ενώθηκε με την Κάρμη στην Καινώ της Κρήτης κι έτσι γεννήθηκε η Βριτόμαρτη - Δίκτυνα. Αγαπημένη της απασχόληση ήταν να γυρνά μέσα στα δάση και είναι ευνόητο ότι αγαπούσε την Άρτεμη, γι' αυτό και την ακολουθούσε συνέχεια. Υπάρχει η άποψη ότι αυτή είχε επινοήσει το κυνηγετικό δίχτυ, γι' αυτό και ονομάστηκε Δίκτυνα.

Κάποτε την είδε ο Μίνωας, την ερωτεύτηκε και επειδή αυτή αρνήθηκε να ενωθεί μαζί του άρχισε να την κυνηγά. Εννιά μήνες την κυνηγούσε συνέχεια από βουνό σε βουνό κι από λαγκάδι σε ραχούλα. Κάποτε όμως την πρόφτασε πάνω σε κάποιο ακρωτήριο· όχι γιατί κουράστηκε η Βριτόμαρτη, αλλά γιατί πιάστηκε το φόρεμά της σε μια μυρτιά. Πριν προλάβει όμως ο Μίνωας να την κάνει δική του, η Βριτόμαρτη πήδηξε στη θάλασσα και βρέθηκε στα δίχτυα των ψαράδων. Τότε οι παλιοί κάτοικοι της Κρήτης, οι Κύδωνες, την ονόμασαν Δίκτυνα και τη λάτρεψαν σαν θεά στο «Δικταίον όρος».

Αναστοπούλου Παναγιώτα Α1